

• Залучення громадськості до управління проектом: Важливо залучити громадськість до управління проектом, щоб врахувати потреби та побажання ВПО

Управління ризиками

Управління проектом будівництва житла для ВПО пов'язане з рядом ризиків. До таких ризиків можуть відноситися:

• Нестача ресурсів: Проекти можуть бути ускладнені через нестачу ресурсів, таких як фінанси, матеріали, робоча сила.

• Військові дії: Військові дії можуть призвести до затримок у реалізації проектів або навіть до їхньої зупинки.

• Зміни потреб ВПО: Потреби ВПО можуть змінитися в ході реалізації проекту, що може призвести до необхідності внести зміни в проектну документацію.

Управління ризиками є важливим аспектом управління проектом будівництва житла для ВПО. Для управління ризиками можна використовувати такі заходи:

• Розробка плану управління ризиками: План управління ризиками повинен визначати всі потенційні ризики, а також заходи щодо їхнього мінімізації або ліквідації.

• Створення резерву часу та коштів: Резерв часу та коштів допоможе впоратися з непередбаченими обставинами.

• Взаємодія з зацікавленими сторонами: Взаємодія з зацікавленими сторонами допоможе вчасно виявити та вирішити можливі проблеми.

Управління проектом будівництва житла для ВПО є складним і відповідальним завданням. Для успішної реалізації таких проектів необхідно враховувати всі особливості та ризики, пов'язані з будівництвом житла для ВПО.

Література:

1. Офіційний веб-сайт Управління Верховного комісара ООН у справах біженців.
<https://www.unhcr.org/ua/clusters-ua#section-2>

2. Офіційний веб-сайт Міністерства розвитку громад та територій України
<https://mtu.gov.ua/news/34649.html>

Підкамінна Ж. С., здобувач другого (магістерського) рівня освіти

Економіко-технологічний інститут імені Роберта Ельворті

Кандиба М. А., здобувач другого (магістерського) рівня освіти

Центральноукраїнський національний технічний університет

Яковенко Р. В., кандидат економічних наук, доцент

Економіко-технологічний інститут імені Роберта Ельворті

м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДІЇ РИНКОВОГО ІННОВАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ

Залучення України до бойових дій з мексиканською федерацією обумовило необхідність пошуку нових шляхів і можливостей перемоги у протистоянні з ворогом, що можна реалізувати у тому числі й через дію ринкового механізму. Економічний зміст інновацій та корисних досягнень у сфері науково-технічного прогресу полягає у застосуванні нових економічних параметрів, які дають змогу отримати додаткові абсолютні чи відносні конкурентні переваги над своїм суперником. Якщо традиційними цінностями та метою економічної діяльності є максимізація отримання прибутку, то в умовах ведення війни – вона трансформується у стратегічні та тактичні дії, спрямовані на заподіяння якомога більшої шкоди агресору. Відтак, чим більша кількість бізнесу продовжує працювати за традиційними підходами (просто заробляти гроші) – тим більшу небезпеку вони створюють для своєї держави і тим далі вони віддаляють Перемогу України.

Загальна природа дії ринкового механізму, що проявляється зокрема через його стимулюючу функцію, полягає у тому, яким чином залучити до споживання покупця через скорочення витрат у сфері виробництва та, за можливістю, через надання вже існуючим товарам нових споживчих характеристик. Це стосується ситуації, яка характеризується великою кількістю незалежних один від одного виробників і покупців, яка в дійсності існує доволі рідко. Об'єктивна картина ринкової ситуації абсолютної більшості секторів української економіки і до війни характеризувалась високим рівнем монополізації економіки, що створювалось штучно, у тому числі й через механізм державного втручання в економіку. Якщо в розвинутих країнах сучасний господарський механізм доповнюється національною інноваційною системою, то в Україні стратегію як державного регулювання економіки, так і ринкового саморегулювання визначає економічний інтерес олігархату, який дуже рідко співпадає з національним економічним інтересом [3, с. 33]. І якщо в умовах цивілізованої економіки система державного регулювання економіки спрямована на підвищення рівня життя найменш забезпечених верств населення та обмеження монополістичних тенденцій, то в Україні все відбувалося з точністю до навпаки [4]. Але якщо до війни структура ринку була принаймні чіткою і більш-менш зрозумілою, то внаслідок початку російсько-української війни відбулось посилення недосконалої ринку, яке характеризується недостатнім рівнем конкуренції унаслідок нестабільного попиту споживачів, що обумовлюється такими чинниками:

- непередбачуваним рівнем доходів споживачів, його системним коливанням, непередбачуваною зміною власне структури потреб різних споживачів у різних регіонах, у тому числі й унаслідок ведення бойових дій;
- скороченням кількості споживачів через певні зрозумілі причини;
- тимчасову появу певних засобів задоволення потреб населення у безкоштовному доступі (в першу чергу йдеться про різні форми допомоги, у тому числі й гуманітарної);
- постійною трансформацією наявного виробничого потенціалу, що може не лише скорочуватись внаслідок обстрілів, а й збільшуватись через появу нових форм виробництва та кооперації, що з'являються на території країни;
- переміщенням трудових ресурсів і виробничих здібностей економіки в межах території України та сусідніх країн, переміщенням виробничих факторів під землю, або до таких умов, які забезпечують безпечніші умови праці та життєдіяльності;
- нестабільність виробничого процесу, втрата багатьма суб'єктами підприємництва ритмічності виробництва внаслідок усіх вищеперерахованих факторів.

Ситуація в сфері ведення бойових дій визначається необхідністю введення і застосування інновацій у 2 проявах:

- скорочення витрат у сфері виробництва цивільної продукції з метою повнішого задоволення внутрішніх потреб населення за рахунок появи можливості скорочення ціни, що задовольняє як індивідуальні потреби виробників, так і суспільні потреби споживачів і має яскраво виражений суспільний ефект;
- управління ситуацією на полі бою таким чином, коли мінімальними є ураженнями людей з боку країни, на яку здійснено напад, і максимізація шкоди, що завдається агресору (втрати особового складу, майна військово-господарського призначення, зброї та військової техніки, усіх супутніх факторів тощо).

Господарський механізм інновацій промислового комплексу в період становлення ринкового господарства має виконувати такі функції:

- 1) реалізовувати потенціал, закладений у кожній формі власності й господарювання, забезпечувати конкуренцію та співпрацю між ними у справі використання науково-технологічного, виробничого та інформаційного потенціалів, під час виходу з економічної кризи на шлях економічного зростання;

2) упорядковувати процес відтворення за допомогою формування ринково-конкурентної системи самоорганізації, самоврядування процесу господарювання й відповідної системи державного економічного регулювання;

3) забезпечувати збалансованість і внутрішньовиробничу пропорційність між структурними ланками виробництва на інноваційній основі;

4) підтримувати стійкі стимули підприємців, працівників і колективів до створення якісно нових технологій, форм організації виробництва, маркетингового обслуговування, реалізації кваліфікації й творчого потенціалу всіх суб'єктів відтворення;

5) створювати рівні економічні умови для реалізації соціально-економічного потенціалу кожної фірми й суб'єкта власності та господарювання в організації ефективного інноваційного процесу [2, с. 270-271].

Отже, забезпечення рівня конкурентоспроможності вітчизняних наукових досліджень на внутрішньому і міжнародному ринках повинно стати основним напрямком сучасної політики держави у сфері активізації інноваційної діяльності, що сприятиме підвищенню ефективності виробництва. Саме від цього нині найбільшою мірою залежать можливості реалізації інноваційних процесів і забезпечення високої ефективності національної економіки [1]. Також інновації можуть стати головним джерелом Перемоги України у війні.

Література:

1. Яковенко Р. В. Менеджмент інноваційної діяльності в Україні. *Секунда* : веб-сайт. URL: <https://www.krme.top/?p=21895> (дата звернення: 26.05.2022).
2. Яковенко Р. В. Національна економіка : навч. посіб. [2-ге вид., випр.]. Кіровоград : „КОД”, 2010. 548 с.
3. Яковенко Р. В. Необхідність трансформації завдань державного регулювання в умовах сучасного стану економіки України. *Агросвіт*. 2019. № 8. С. 33–40. DOI: [10.32702/2306-6792.2019.8.33](https://doi.org/10.32702/2306-6792.2019.8.33).
4. Яковенко Р. Момент, якого ми не можемо втратити. Газета «Дзеркало тижня». 2019. Випуск №29, 27 липня-16 серпня. URL: https://zn.ua/ukr/macrolevel/moment-yakogo-mi-ne-mozhemo-vtratiti-318730_.html (дата звернення: 2.12.2023).

Піліпак А. В., здобувач групи УФЕБ –22М
Липчанський В.О., канд. пед. наук., доцент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ВПЛИВ СИСТЕМИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ПІДПРИЄМСТВА

Військові події в Україні, нестабільність економічної ситуації, політичні конфлікти, висока конкуренція, ускладнення міжнародної логістики – все це тільки частина факторів, які створюють загрози економічній безпеці підприємств, їх розвитку, а іноді і існуванню. Слабкий опір змінам або відсутність оцінки їх впливу можуть привести до утворення кризи. Під дією численних ударів зі сторони зовнішнього середовища страждають внутрішні процеси підприємства.

Так, для вітчизняних підприємств на сьогоднішній день характерним є спад виробничих показників, зниження оборотних активів та власних коштів, зниження ключових фінансових показників, висока залежність бізнесу від запозичених коштів, зростання операційних витрат, собівартості та багато інших негативних змін. Все це може призвести до банкрутства. Для запобігання такої ситуації доцільно використовувати ефективну систему економічної безпеки підприємства в ув'язці із інструментарієм антикризового управління.